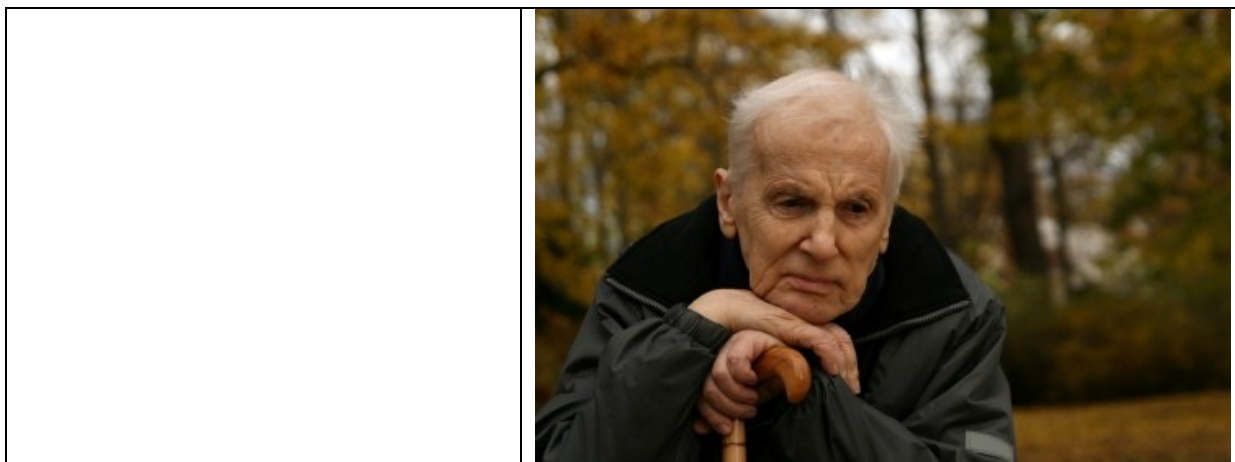

Tuna starostí - a proč vlastně?

Už pan Komenský říkal: Všelická starání se toliko pro hovada dobré jest a Ježíš Kristus už před dvěma tisíci lety vyhlášoval, že i kdyby se člověk ustaral až k smrti, stejně si život neprodlouží ani o píd'. Velcí muži radili svým současníkům v různých stoletích stejně. Co by asi radili nám dnes?

Kdyby měli tu možnost hledět na jeden den současného člověka, asi by jim zůstával rozum stát. Vždyť je to samé honění a lítání a chvátání a za čím vlastně? No povězte, za čím? Abychom dokončili odpovídající vzdělání, abychom sehnali dobrého partnera, abychom dobře vypadali, abychom dobře jedli. A jak čas utíká, starosti nekončí, ale pokračují: abychom měli dobrou práci, dobré postavení, prestiž, dostatek peněz, vlastní nemovitost, hezké děti, milého partnera, dobré školy pro potomky a tak stále dále. S přibývajícím věkem přicházejí nové typy starostí: aby vnoučata měla všeho dost, aby se jim něco nestalo, abych neměl rakovinu, abych neumřel brzo, abych na stáří nebyl sám. Starostí jakoby nebylo konce.

Zjišťuji, že lidem nezbyvá dostatek mozkové kapacity, aby se dokázali radovat z každého dne. Mozek jim stále generuje další a další starosti. Honí se za větrem, aniž by si uvědomili, že na konci jejich života není odměna za všechno to starání se, ale [smrt](#). Ano, obávaná a nevysvětlitelná smrt, plná záhad, opletená slůvkem proč a nač. Nic jsme si na tento svět nepřinesli a nic si odtud neodneseme. K čemu pak to nekonečné honění?

Lidé se ptají po smyslu života již odpradáвна a nikdo zatím nebyl schopen poskytnout dostatečně uspokojující odpověď. Všechna náboženství a světové filosofické směry přišly a přicházejí s různými odpověďmi, ale já se vás jednoduše zeptám: K čemu vám ty odpovědi budou, když zde v tomto životě budete honěni nekonečnými starostmi? I kdybyste všechny ty starosti nakonec dokonali a života byste si dostatečně a poklidu přitom neužili, k čemu vám to starání se vlastně je?

Bez ponaučení se ale starostlivého a ustrašeného mozku nezbavíme. [Mozek](#) je pouze hromada organizovaných drátů a kdo jej poslouchá, je jeho otrokem. Je zapotřebí se poučit. Přestaňte se trápit nad tím, co nemůžete ovlivnit a pokuste se spravit to, co spravit můžete. Sepište si, co vám mozek hlásí jako starost a položte si otázku: mohu to

nějak ovlivnit? Pokud ano, dejte se do práce. Dejte do toho všechno, abyste to ovlivnili. A pokud je vaše odpověď NE, k čemu se pak o to staráte?

Vše se dá v životě vyřešit, pokud vím, jak na to, kromě smrti. Dokud tedy žiji a život patří mně, mohu si s ním dělat, co chci. Mohu si z něj udělat palác nebo chlívek. Jako ustaraní a ustrašení lidé si však svůj palác nepostavíme. Pamatuje si proto: nestarejte se a nestrachujte se! [Život](#) je dostatečně dobrý na to, aby vám dal, co potřebujete.

Byla by škoda, abyste doběhli do svého životního cíle a nemohli s radostí zvolat: Můj život stál za to žít!

Přečtěte si také:

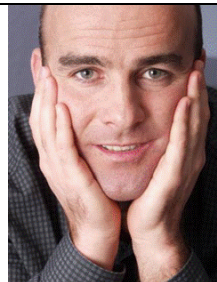
[Kde až člověk může skončit](#)

[Jak si udržovat dobrou náladu](#)

Objednejte si:

[Cd I ty se můžeš cítit dobře](#)

[DVD Odhalte své emoční rovnice a zbavte se tak nepříjemných myšlenek](#)

© Napsal ing. Aleš Kalina

Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.mujevztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujevzta.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.